మనమో రక్షేలి రక్షిలమా!

ప్రకృతిలోగాని వెలుతురు, నీరు, పచ్చదనం, పెన్నిధినం అన్నివున్నాయి. మనకు భగవంతుడు ప్రసాదించిన వరం ఈ వనమే. సముద్రాలు, కొండలు, గుట్టలు, అడవి, జంతుజాలం, పగలు, రాత్రి, వెన్నెల అన్నీ! ప్రకృతిలో ప్రాణులు మనిషికంటే యిసివరకు ఎలా జీవించాయో, ఇకపై అలా జీవిస్తూనే ఉంటాయి. ఏకసాగి చూస్తాం.

పూర్వం దివ్యంగా చూసినా పచ్చనిపైరు గాలికే డోలుచూ ఆహ్లాదం వరిచేది. పాలపిట్ట నుంచి చుట్టే చాలని పెరుగాని అంటూరు. అలాగే పల్లెలలోనే కాదు పట్టణాలలో కూడా చుట్టూ ప్రహారీలా మనిషిపైన ఇళ్ళే తెట్టుకొనేవారు. ప్రతి ఇంట్లోనూ మునగచెట్టు, వెలగపండు, కరివేపాకు, సంపులాదురగోరకాయలు, కూరగాయలు తనుపించకుండానే, కొత్తిర, దీప, మామిడి చెట్లు పలకరాకాస్తు వున్నట్టుండేవి.

నూటి పట్టణాలంటి భయటకు పోయే నీటిని పన్నగా కాలువలాగా చేసి, మొక్కలకి, పాదులకి మళ్ళించేవాళ్ళం. నీరు వృథా పోయేది కాదు. వాడకపోగు పట్టేది పట్టట్టుగా ఎండిపోవడంలా మనిషిలాగానికే ఇంకిపోవడంలా మనిషిలా పెద్ద సంరంభం ఇప్పుడంటి తేడ్యంగా లభించేది.

సాయంత్రం అయేసరికి మొక్కలకాన్న చెలు పరినుళ్ళాలు మెట్లుతయాంటే మీల్లలు బయట ఆడుకోవడానికి వెళ్ళుకొనేవారు. ప్రశాంతమైన వాతావరణంలా వెలువుకొడంలా, మనిషిన వనిన్న మాగా పిట్టుకొనేది. ఇప్పటి మీల్లలకి ఆకాశం బయట ఆటలేదు, ప్రశాంతమైన వాతావరణం అంటేకాదు, వాదువ్వ, కాంక్రీటు, కాస్త ఖాళీ దొరికితే సేవరవాళ్ళు బావుణ్ణిట్లు—అంటే!

చెల్లవాళ్ళే! సరికి శరశరాల చెట్లుచేసి వుంటిడిలా వేసి. దాన్లో కాసిన కొరలు అప్పుడు కొట్టుకు కాసి, వండుకొంటే రుచి, ఆరోగ్యం, ఆవరణం మనుషుల్ని, వాతావరణాన్ని వెళ్ళునుంచి కాపాడుకొని, కొనుక్కోలిన్న చ్వాడ్డి లేవు వచ్చే కాపైనవన్నా.

రాళ్ళకి ఇరువైపులా ఎండకి నీడని, వానకిర్లోగాని ఇన్ను వెట్లు నాడుగులా నిలుచేసి. ఇళ్ళకే! అవన్నీ గతకాల చైతన్యంగా మాత్రమే యివాయి. ఈ వతెరోజు వ్యాపారాలన్నీ పట్టణాలలా ఆకాశహర్మ్యాలలు బలి ఆయిపోయాయి. పట్టణీకరణ్ణకంటా ఈ విషవ్యం పెలుదలయింది. ఇకే పాతుకోసంగతి చలువుకొని మాత్రపడుటమే. మిగిలింది. ఈ కాంక్రీటే జీవం పీల్చే మా పూర్వకాం కాలుష్యంలో బతుకుతున్నాం.

ఇటీవల కొందరు నడుం కట్టడంలా పెరుకోలు నాటాలనే తపన మళ్ళీ పెలుదలైంది. పెలుకోలు మీన ఆపేక్షవున్నవాళ్ళం మాలాగానే ఆకాశహర్మ్యాలపైన మోజు విడాలంలా ప్రణమిదం సింప్రదున్నారు.

మారివహారం, వదవమనోల్లవం, మారివవనం అంటూ శతకరకాల పేర్లుపెట్టి అదే విధంగా లక్షలేసి పెరుకోలు నాటుతున్నారు. అందులా లక్షలేసింగా పెరిగిన పెలుకోలను మాత్రం ప్రేక్షణీయ లెక్కపెట్టవచ్చు.

వ్యక్తిగతంవల్ల మనకెంతో కావలసినంత ప్రాణవాయువు అభిస్తుంది. చుట్టూ లక్ష ప్రాణాంవుంటుంచాం అని మాలాంటివారికి అమ్మమాదం. మొక్కలకి ప్రాణంవుం వల్లనే అవి పచ్చగా వుంచి, గాలికి చలలు తూంపుటూ మనకి చల్లదనాన్ని ఆహ్లాదాన్ని ఇస్తున్నాయి. అని విన్నిపాంచే అందులా ఆలోచించాలని.

ప్రకాశానికి పేరు పెట్టుకోలేని పడుతోన్నవాళ్ళు వున్న, పాయి, చెక్క సదనం, ఆరోగ్యం, రోలు, సీలు గదుల్లా పాంరుచేయుంచాం కాలాలు కోసి తెచ్చుకోవడం తప్పే.

మీంకోక చిత్రం చెప్పుతాను. రెండు ఇంకే రకమైన మొక్కలను కాంచెం దూరంగా వుంచేలా నాటుంచి. ఇక మొక్కకి నీళ్ళం పోస్తూ చక్కగా పోగుచేయుతూ, మంచి మాటలు చెబుతూ నీరు పాంయాలనిపిస్తి.

రెండోమొక్కని తిడుతూంటే నీళ్ళం పాంయాలనిపిస్తి. ఏ రోజేవసానం ఆగి చూస్తుంచి. మరుదంగా పాంగిడిన మొక్క బాగా ధిక్కుగా పెరుగుతూంది. తిట్టినది పోషణం లేకుండా మూసిపాంతూంది. మ్మక్షేత్రస్త్రం చెప్పిన పాళ్ళు చెప్పుతూంటే బాగా ఆశ్చర్యంగా వుంటుంది. నిజ్జియానే పాంలూ గ్రుక్షీలా పాంటగలిసి నిరూపించారు కూడాను.

మొక్కలు మెంబాలనే ఆదృష్టం మాలాంటివాళ్ళకి పరిణామవిచ్చి, మొక్కలు తొట్లలుగా లెక్క నాటుతున్నారు. కాని పాలు ఆలనా, పాలనా ఎంతమంది మాస్తున్నారు? ఆ మొక్కలలాగే వున్నే పెరిగిపెద్దవుతున్నా యి? పట్టింపుతనాకైనే నాన్నగిడ్డు తోడు. ఇది మాత్రం మాలా భాధ్యతరహితంగా వుంటున్నది. మొక్కలు నాటే కార్యక్రమాన్ని పాంటలకు, వీధియోలకు పరిమితుల్ని చెయ్యకుండా, మొక్కలు నాటిన తరువాత పాంటని పెంచి పెద్దచేసే భాధ్యతను కూడా ప్రతి పౌరుడూ తీసుకొన్నప్పుడే మానవ మనుగడ పట్టుకొంటుంది నందనవనంలా అవ్వుతూంది.

సంసారంలో సరిగమలు

కథ

T.J. హేమలత

మనము ప్రతిరోజు చేసే పనులలా పిల్లలను కూడా భాగస్వాములను చేస్తే వాళ్ళకి పనులు ఎలా చేయాలో అవగాహన కలుగుతుంది. పిల్లలు పెద్దయినాక, అమ్మ, నాన్న ఇట్లా చేసేవారు అని గుర్తుపెట్టుకొని వాళ్ళు కూడా ఆ పద్ధతులని అనుకరిస్తారు. పిల్లలు పెరిగి ఉద్యోగస్థులయినపుడు వారికి ముందుగా పద్ధతులు అన్ని జాగ్రత్తలు చెప్తే, వారి సంపాదన ఎలా ఖర్చుపెట్టాలో విచారించాలి. సంపాదించినదంతా ఖర్చుపెట్టుకోకుండా నెలకి ఇంత అని కొంత డబ్బు, ముందుముందు కావలసిన అవసరాలకు దాచి ఉంచుకొంటే - గడ్డుపరిస్థితులలో "ఎలా! ఏమిటిలా!" అని ఆలోచించవలసిన అవసరం వుండదు.

పిల్లలు బయటికి వెళ్ళేటప్పుడు వాళ్ళు ఎక్కడికి వెళుతున్నారో, ఎప్పుడు వస్తారో ఇంట్లో వున్న పెద్దవాళ్ళకి చెప్పవలసిన అవసరం వారికి వుందంటాను. అలాంటప్పుడే పెద్దవాళ్ళు సంతోషిస్తారని అంటే పిల్లలు వాళ్ళని ఆదరిస్తారు. ఆ! మా పనుల వాళ్ళకి చెప్పేదేముంది? అనే ఆలోచన, పిల్లల్లో మా మనసులోకి రాకుండా చూడాలి.

పిల్లలు ఇంట్లో వున్నప్పుడు భార్యాభర్తలు పోట్లాడుకోవడం, ఒకరినొకరు విసుక్కోవడం చేస్తే అది అలవాటుగా వారికి వచ్చేస్తుంది. పెద్దయ్యాక అలాగే ప్రవర్తిస్తారు. కావాలనే చాలామంది పిల్లలు వివాహం కాగానే వేరేగా కాపురం పెట్టుకోవడానికి ఇష్టపడుతున్నారు. "మన ఇష్టప్రకారం మనం వుండవచ్చు - మన సంపాదన మనకేనంటాని గర్వపడుతున్నారు. "కలసి వుంటే కలదు సుఖం" అని మనం చెప్పినా దాన్ని మరిచిపోతున్నారు.

"మా అమ్మాయి, అల్లుడు ఇద్దరు ఉద్యోగస్థులే, అనుకోకుండా ఇద్దరికీ విదేశాల్లో ఒక్కసారే ఉద్యోగం వచ్చింది, పిల్లలు మాత్రమే తీసుకెళ్ళేరు [illegible] చాలదు." అని చాలా చెప్పిన తరువాత "మీరేమి ఆలోచించలేదా? ఎన్నడూ ఇద్దరూ! తోడుగా ఇద్దరూ" అని "మా అమ్మాయిగారి తల్లి [illegible]" [illegible] "ముందుగా పెద్దలే చెప్పాలని చెప్పినా! ఇప్పట్లో ఖర్చుపెట్టడం ఇంతా అని ఆలోచన తెలియని [illegible] ఎవరు ఎవరి అనుకొంటారో ఆలోచించాలి. ఇక పిల్లలు పుట్టాక పెద్దవాళ్ళ పరిస్థితి [illegible] [illegible] చూసుకుంటారు, పిల్లలు [illegible] [illegible] ఇక ఒంటరిగా [illegible] అన్నారా? పెద్దలు ప్రేమ విలువ తెలుసుకోవాలని అనుభవమే [illegible]. సంసారం సాగరం, సంసారం ఒక పరీక్ష, సంసారం ఒక అనుభవం, సంసారంలో సరిగమలు పలికించడం తెలుసుకొన్న రోజున అది ఒక దివ్యస్వప్నం అవుతుంది.

౩౪

6ఎఫ

అల్లూరి శారద

వృత్తి ఉద్యోగాలు - మహిళ
సాధక బాధకాలు - పరిష్కారాలు

నేడు సమాజంలో మహిళయొక్క పాత్ర వేగంగా మారుతూంది అంటే అతిశయోక్తి కాదు. ముఖ్యంగా మూడు నాలుగు దశాబ్దాలుగా ఈ మార్పు బాగా కనబడుతూంది. చదువుకొన్న ఆడపిల్లల శాతం రోజురోజుకి పెరుగుతూంది. మామూలుగా పట్టా తీసుకోవడమే కాకుండా డాక్టర్లు, ఇంజనీర్లు, సైంటిస్టులుగా అన్ని రంగాలలో తమ అభిరుచిని చూపుతున్నారు.

ఈనాడు మహిళ కూతురుగా, అక్క-చెల్లిగా, భార్యగా, కోడలిగా, తల్లిగా, అత్తగారిగా, ఉద్యోగస్థురాలిగా, వ్యాపారవేత్తగా కళాకారిణిగా ఎన్నో పాత్రలు పోషిస్తున్నది. తన వ్యక్తిత్వం నిలుపుకోవడానికి గాని, తన కాళ్ళమీద తను నిలబడటానికి గాని, తన కుటుంబాన్ని పోషించడానికి గాని, తన భర్తకి ఆర్థికంగా సహాయపడటానికి గాని మహిళ ఈనాడు బయటకి వెళ్ళి ఉద్యోగం చేస్తోంది.

కాని మిగతా అందరు మహిళల లాగానే, ఉద్యోగాలు చేసే మహిళలు కూడా ఎన్నో సమస్యలను, సవాళ్ళను ఎదుర్కొంటున్నది. కొన్ని ఇక్కడ ప్రస్తావించుకొందాం.

1. ఈనాడు మహిళకు ఎన్నో బాధ్యతలు, బరువులు ఎక్కువ అయ్యాయి. శక్తికి మించిన పనులతో అలసిపోతూంది. వంటిల్లు ఆఫీసు, ఇంటిపని, పెరుగుతున్న పిల్లల పనులు, అత్తమామలు ఉంటే వారి బాధ్యతలు, తన ఆరోగ్యం, ఇష్టాయిష్టాలు సంభాళించుకొంటూ పరుగులు పెట్టవలసి వస్తోంది.

2. ముఖ్యమయిన అడ్డుగోడ పురుషాధిక్యత, పురుష భేషజం. ఇది ఇంట్లో అవవచ్చు, ఆఫీసులో అవవచ్చు, ఇంకెక్కడైనా అవవచ్చు. వెల్లువలు, అన్నిచోట్ల మగవారి సహాయం, సహకారం, ఎక్కడైనా సరే లభించదు. ఒకవేళ అక్కడ పురుష సహజమైన భేషజం
3. అహంకారం, ఆధిక్యత ఆమెను కించపరుస్తూనే వుంటాయి

3. ఉద్యోగం విషయంలో అన్నిచోట్ల మగవారితో సమానంగా అవకాశాలు, బాధ్యతలు తమ సామర్థ్యమునకు తగ్గట్టు దొరకవు. వారి శక్తి నిరూపించే అవకాశాలు రావు. ఒకవేళ వచ్చినా ఆ అవకాశాలు, బాధ్యతలు నిర్వహించేటటువంటి వెసులుబాటు ఇంటా బయటా కూడా మహిళకి దక్కదు. ఉదాహరణకి ఉన్న ఊరు నించి వస్తాను లేదా వేరే ఊరు వెళ్ళాలన్నా, లేక ఉద్యోగరీత్యా వేరే వూరు వెళ్ళి రావాలన్నా కుటుంబ బాధ్యతల వల్ల, ఇంకా వేరే కారణాల వల్ల ఆ అవకాశం వదులుకోవలసి వుంటుంది. ప్రతిసారి మహిళ తన ఉద్యోగాన్ని త్యాగం చేయవలసి వస్తుంది.

4. మరొక ఇబ్బంది. ఉద్యోగస్థులైన మహిళలందరికి తల్లి ఫీడింగ్ రూం సౌకర్యం ఉండదు. ముఖ్యంగా మధ్యతరగతి కుటుంబాలలో మహిళ ఉద్యోగం ఇంట్లో అత్తకోసమని, తల్లికోసమని, ఇంటిపని పురుషులకు అన్న, తమ్ముడు వెంటనే లభ్యమయ్యే వీలుంటుంది.

5. ఇంకా ముఖ్యమైన ఇబ్బంది ప్రతిరోజు ఉద్యోగానికి వెళ్ళేటప్పుడు బస్సులు దొరకటం, ఉద్యోగం చేసే ఊరు, కాంటీన్ లేక్కువ, ఎంపిక్ లు ప్రయాణమైంగానో, పరోక్షంగానో ఏ వాహనదారులైన తైలంకోసం వేధింపులకి గురి అవుతూ ఉంటారు మహిళలు. ప్రతి మూడులు కోవమ్మ మాటలు కోవమ్మ, పిచ్చోళ్ళు కోవమ్మ. ఇటువంటి మహిళలు వారి వారి పరిస్థితులను బట్టి ఎదురొక్కుంటూ, చమని లాభం రక్షింపు కొంటూ చడిచ్చింపుకునే కాళ్ళు పెచుకొంటూ గడిపుతోవడమో లేక ఎదురు తిరగడమో, లేక ఫిర్యాదులు చేయడమో చేస్తారు. వాటివల్ల ఎంతవరకూ మానసికమైన ఒత్తిడి, ఆందోళన అనుభవిస్తూనే ఉంటారు. ఇది వాళ్ళ ఉద్యోగంలో పనితీరు ప్రభావం చూపుతుంది. ఉద్యోగం వదులు కోవాల్సిన పరిస్థితి వస్తుంది.

6. మరొక విషయం — వేతనాలలో అసమానత. మహిళలు వర్క్స్ లుగా, బోవర్స్ గా, దాకైర్స్ గా ఉద్యోగాలు సంపాదించినా ఇతర వర్గాలలో ఇంజనీర్స్ గా, మేనేజర్స్ గా వేరే మగ ఆధిక్యత ఉన్న రంగాలలో మాత్రం లింగవివక్ష ఎదురొక్కవల్సి వస్తుంది. సాధారణంగా మగవారికే ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఉంటుంది. ప్రమోషన్ల విషయంలోనైనా అసమానత వేధిస్తుంది. అన్ని రంగాలలోను స్త్రీ, పురుషులకి మించే పనికి ఒకే ఫలితం లభించదు. డ్రైవింగ్ కి కాబట్టి వేతనాలకి, మిన్నపరిశ్రమలలో మగవారికి ఇస్తున్న వేతనం తన్ని మాట్లాడే స్త్రీలకి లభిస్తుంది.

మరియొక పెళ్ళి పనిచేసే మహిళ నలుగురిలాగా తిరిగి వుంట్లకి, ఉద్యోగానికి తగ్గ వస్త్రధారణ చేసుకొని, సూటుర్స్, కోర్టు వేసుకుని ఆత్మవిశ్వాసంతో, స్వతంత్రంగా వుంటే ఇప్పటికే సమాజం లో కొన్ని మాట్లు అటువంటి వారిని పనిగట్టుకొని వేధించినట్లు, దేరం చేసినట్లు మారుపేరు లుంటాయి.

మరియొక పెళ్ళి ఉద్యోగం చేసే స్త్రీల సమస్యలైన ప్రసూతి వివరంగానూ, ప్రైవేటు వ్యవస్థలలో పరంగానూ మాట్లాడుకొన్నాము. మన్నెన్ని పట్టులు, వరాలు ఇచ్చినట్టు అయింది. మనం మళ్ళీ కొన్ని మహిళ మగవారితో సమానంగా విధులు నిర్వర్తించాలంటే సంఘంలో, కుటుంబ వ్యక్తులలో మార్పులు రావాలి. మగవారు మహిళకి చేదోడు వాదోడుగా అన్నివిధాలుగా సహకారం అందించాలి. పనిచేసే ఆఫీసు భద్రత పరిస్థితంగా వుండాలి. CCTV లు, GPS లు ఉండాలి. తమనుతా మరక్షించుకోగలిగిన స్థితికి తగిన శిక్షణ కావాలి. పనిచేసే వేళ సమయంలో ఇంటినుంచి పనిచేసే సౌకర్యం వుండాలి. ప్రసవసమయంలో నూ, అనారోగ్యపరిస్థితిలోనూ శెలవులు ఉదారంగా ఇవ్వాలి. వీలైనంతవరకూ సరి ఇన్నిగంటలు పనిచేస్తే ఇంత వేతనం వుండాలి

కొంతులు మూరసి కొరకపడి, మేమలు మూరసి మెప్పుడవి. నల్లు మైన ఉడవిలా నంగారా పసి ఎన్నిపెన్నా పింయుచ్చులన్నీ ప్రొంగటాం లా నమూవేశాలై ఇంచి హాత్యాన్నగా నేమవేశం అందుకా అర్థంకొక తేలు ఎన్నలు కొండ్లుకొంటు న్నాయి. వాసిలా ఆడపి నర్పించ్ కొంటు న్నాయి కోరడం ఏవైవ్యంటుపా! ఉసి.

ఇంతలా మ్యగగా ఎం చేంచేసాడు. స భ ప్రారంభిస్తూ "అందరూ శ్రద్ధగా వినండి. అంతా నిశ్శబ్దమయిపోవాలంటి. ఎంద్ర ప్రేమశిక్షణాలో. ఈమధ్య మానవ ఇంటిలా మంగాళ్ళను ఉమ్మగాడ్చు గా అంటూ మనలా పాలుస్తున్నారని తెలిసింది. అలా అందుకే లంటు న్నారని అడుగు చున్నారా! ఆ విషయం గురించి వర్ణించవలసిన కే ఈంపమావేశం.

పాశ్చాత్య పురాణాల్లో కేచకుడు, రావణాసురుడు లాంటి కౌరవులు, ఎంతోగాప్పి కాములయినప్పటి కీ స్త్రీలను అవమానిం చి చెరబట్టే పాశ్చాత్తి కథలు ప్రసారంలా ఉన్నాయి. వాళ్ళకి మెప్పు నారిగా ముద్ర పడింది. అట్లు ఎవరూ చేయకూడదనే నీతిబోధ నిచ్చే కథలు. కాని ఈనాడు వారినే కౌరవులు అనుసరిస్తున్నారు చు.

పురుషాధిక్యే సమాజంలా కేటుంబాన్ని వ్యవస్థి చేయడం లో పాడు, కేటుంబ సభ్యుల పోషణ, రక్షణలో కీలక పంథం కేట్టుమాట్లు, సంస్కృతి సాంప్రదాయాలను పాటిస్తూ పరాయి స్త్రీ పట్ల లాబుట్టువులా సమానమని తెలిసి ప్రవర్తన.

నీతిబోధ ప్రవర్తన లంటారా! ఆనుభవాకేకరా ఇటీవల నగరంలా జరిగిన ఒక పైశాచిక దుర్ఘటన నిర్ణయం మనకి అమలు లుగుతే తెచ్చారు. కన్నీళ్లు నాలా కేర్చివంగా వుంటుం చిది. అయినా ఇట్లాంటి వేలంఘటనలు జరుగు చూనే వున్నాయిచ.

కౌరవాం ఏవైవ్యంటుందంటారా! పిల్లలను ఆడ మగ వివక్షే చూపెంచడం ఇష్టనాడు మాల వరకే. ఆవివక్షే లేకుండా కుటుంబ సభ్యులు, తరువాత ఆడవారికి క్రమశిక్షణా, కేట్టుమాట్లు, సాంప్రదాయాలు, మగ మహారాజులని శ్రేమశిక్షణలో పెంచడం, ప్రవర్తిస్తున్న ఎంతో మంది ఎంతమంది నల్లు ఉన్నారుకాని సంసారం, సంస్కృతి వంటవల్ల విలువలు తెలియని కేవ్వేటట్లు కీక్షణా వుండాలని పెద్దలు అనుకొంటున్నారు.

ఈవిషయంలా మనకేమిటి పంబంధం అంటారా! మన మ్యగ పిల్లల్లా పాపి దురపడి తే కేపోయిన స్వష్టి ప్రళయ కోపం

ఇష్టమైన ఆడపిల్లలా ఇంట కేళిసం, పిల్లలను స్వాతంత్ర్యంగా పెంచే వరకు పోషించడం ఇరుగు చుంది. ధైర్యవంతురాలై నశావుని శాపంయుకాం వలన పిడేన ప్రువంగాలుని గెరసింపే వనవని మహా బుద్ధిశాలి అంబారు కెసా బుద్ధిశాలి అయిన మీనచ్చి బుద్ధివక్రింపి, గెరసింపి పుట్టిన స్త్రీని వయసు, పాపిమోసలు మరియి అవమానింప్పి అలోక్షారం చేసి, పాత్యాసెస్తున్నిసు! అంమతని పాపిని "మృగాడు" అంటూ అవేవసంగా మనలా పాత్ని మనల్ని అవమానిస్తున్నారు.

మనలా పోల్చడం నమంజసమా-కాదు-కాదు-కాదు, మన పోవడం, తడ్డుపాట్లకు సరితా పాలజు. మృగంలోపల్ పాడానికి కోసా అవకాసని ప్రోత్సహం చేస్తున్న, అంవరికి ఏమో నమెతకా? ఇంచుమించు సమదేశం వుంగినింది

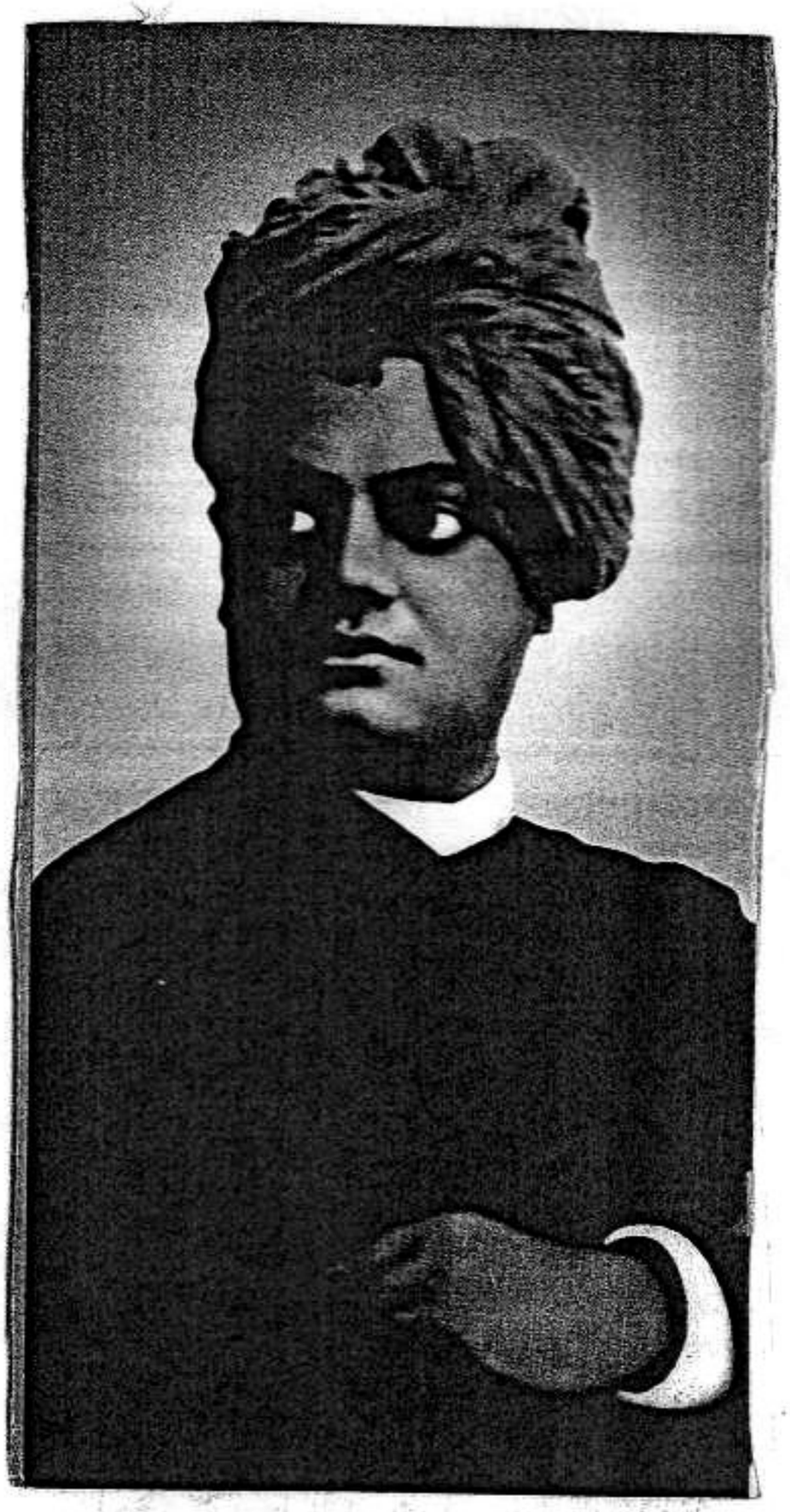

భరతమాత ముద్దుబిడ్డ